

ZVEČER za namakanje

ZJUTRAJ za izkuhavanje

Schichto

Schichto

pa je pranje gotovo!

šče z neznano pisavo. Zlasti značilni so grobovi načelnikov in vladarjev tega izumrlega plemena. Napravljeni so v štirih slojih. V spodnjem delu so pokopani otroci in sluge, v drugi vrsti velblodi, konji in osli, v tretji vrsti vladar sam, v četrti pa njegove žene. Pleme je imelo kruti običaj, da je ob smrti načelnika pobilo in pokopalo vse njegove družinske člane in celo sluge ter živino.

Zdravilišče iz stekla. V bližini Newyorka bodo zgradili zdravilišče za milijarderje, kakoršnega še doslej svet ni videl. Sanatorij bo opremljen z največjim razkošjem in v najbolj modernem slogu. Poslopje bo iz debelega, mlečno belega ter prozornega stekla, ki bo propuščalo le takozvane ultravioleto žarke. Zdravilišče bo visoko sedem nadstropij in bo na vrhu vodovodna streha, kjer bodo deležni bolniki solnčne kopeli ter višinskega solnca. V zgorajnem nadstropju bo skrbel vrt iz palm ter cvetličnjak, gledališče ter radio za zabavo bolnikov. V krasni čitalnici bo knjižnica z 10 tisoč zvezki. V drugi dvorani bodo razpostavljene slike. Bodo to slikarska dela največ ameriških umetnikov, ki bodo tukaj na prodaj. Proračun za sanatorij znaša 60 milijonov dolarjev.

Eden največjih ognjenikov zopet bluje. Grozni ognjenik Krakatau pri otoku Java je pričel zopet z bruhanjem. Beležijo po 60 izbruhov v eni minuti. Ognjeni otok je nastal pri izbruhu leta 1919, ko se je dvignil vulkan 40 metrov nad morje in se prikazal iznad vode v dolžini 975 metrov. V sredini minulega stoletja je uničil ravno ta vulkan 10.000 oseb.

Ženska v starostnem ogledalu. Nikoli ne vprašajte (seveda v službenem razgovoru, kaj bi še pravil o zasebnih!): Koliko let imate? — Vedno boste čuli 20 ali 25. Te številke se ne smejo prekoračiti od časov prababice Eve. Kvečjemu vam kakšenkoli odgovori razvalina s pobarvanimi lasmi, umetnimi zobmi in tri nadstropno brado: 35! — Nobena žena nima poguma povedati višjo številko: to bi bilo zanjo protinaravno... Zato vprašajte vedno rajši: Vaše rojstno leto? — Ženske so navadno slabe računarice in nikoli ne utegnejo zadeti v trenutku

primerne letnice. Zardijo vam, padejo v zadrego in večkrat jim nepremišljeno uide resnica. Zgodilo se je, da so si celo prištele kakšnih deset let, namesto da bi jih odštele.

Zaklad v krokodilovem želodcu. — Pred kratkem je prejel londonski vrt za divje živali kot darilo velikanskega krokodila. Nek bogat Anglež je ustrelil zver v Afriki v valovih reke Gambia. Kakor znano, imajo krokodili zelo velik apetit. Ta ustreljena golazen pa se je hranila z izrednimi dragocenostmi. Ko so odprli krokodilov želodec, so našli v njem cel zaklad, ki je počival tamkaj že baje nad 200 let. Odkrili so: osem bisernih verižic, krasno ovratnico, par zlatih zapestnic in sicer v izpeljavi, kakor so jih nosile bogate tamošnje afriške domačinke pred 200 leti. Nadalje je še bil v krokodilovem želodcu pokrov od soda za žganje in

Avtobus Celje—Logarska dolina začne voziti redno vsak dan v petek, dne 27. junija ter bo odhajal iz Celja popoldne ob 16.15 (po prihodu vseh vlakov in avtobusov) skozi Mozirje ob 17.40 v Logarsko dolino ob 19.45; iz Logarske doline pa zjutraj ob 4.55 skozi Mozirje ob 6.52 v Celje ob 8.25. — Cene iz Celja v Logarsko dolino 55 Din, v Solčavo 50 Din.

Človek med opicami.

Borneo in Sumatra, velika otoka Malajskega otočja, ki spadata k takozvanim otokom opic, ki so pradamovina opic, sta prepletena od pripovedk ter skrivnostnih pravljic, ki se nanašajo na razmerje med človekom ter opico. Naravoslovci in potniki, ki so obiskali ta otoka, so priobčili marsikaj čudnega, kar so slišali od domačinov. Med drugim krožijo zopet in zopet bajke o deklicah domačinkah, ki so bile ugrabljene od opic. Te pravljice dirnejo človeka tem bolj, ker baš tukaj niso srečanja med opicami ter ljudmi prav nič prijateljsko prijazna. Z moškimi, osobito ako pridejo v dotiko neoboroženi z veliko opico, gorila na primer v par trenutkih obračuna. Z orjaškimi rokami stisne moža, da je naenkrat celo telo s kostmi vred — kaša!

Amerikanski naravoslovec Franc Gleystone je skušal temu pripovedo-

vanju prodreti do dna, je porabil za to par let, da bi lahko ponudil javnosti tozadevno nekaj resnično verjetnega. Po njegovem poročilu je izslediti nekaj slučajev, ko je bil človek ugrabljen od velike opice. Nikakor pa ne nastopa opica pri napadu na človeka po kakem načrtu. Gre le za domačine, ki so se zgubili v pragozdu. Zablodli moški so bili navadno ob življenju. — Pač pa se obnašajo opice napram ženskam in otrokom z izredno obzirnostjo. Na zgoraj omenjenih otokih je več oseb, ki so bile mimogrede v opičjem ujetništvu in znajo povedati marsikaj res zanimivega ter strašnega. — Največkrat se zadovoljijo opice s tem, da onemogočijo ujetniku pobeg na ta način, da ga zavlečejo na drevo, s katerega ga več ne pustijo. Zberejo se v skupinah krog drevesa in opazujejo z največjo radovednostjo jetnikovo gibanje ter obnašanje. Vedejo se, kakor bi bile radovedne ter nezaupne.

Izpričan slučaj, da je bil človek ugrabljen od opice, je ta-le: Italjanski raziskovalec Bertelli je organiziral v letu 90 minulega stoletja ekspedicijo za belgijski Kongo v osrednji Afriki, da bi tamkaj izsledil posebno vrsto takozvane človeške opice. Bertellija je spremljala njegova žena, ki je bila Švedinja. Ko sta dospela v Leopoldsville, nista mogla dobiti potrebnega števila nosačev, ker se ni upal nobeden od domačinov v notrajnost za raziskovanje določenih krajev radi kač. Oba raziskovalca pa so svarili pred prodiranjem v notrajnost tudi belokožni farmerji. Slednjič se je Bertelliju le posrečilo, da je najel proti visoki nagradi nekaj črnih spremljevalcev, s katerimi se je podal na pot, ko je nehala deževna doba. Nikdo od te ekspedicije se ni vrnil. Bertelli se je bil domenil pred odhodom, da bo pošiljal od časa do časa v Leopoldsville katerega od nosačev, ki bo prinesel poročilo o napredovanju ekspedicije. Nikogar ni bilo nazaj. Pomožna ekspedicija, ki se je podala na pot po preteku enega meseca, se je vrnila brez nobene. Še le nekaj let pozneje so našli raziskovalci zažgan čoln kot edini preostanek Bertellijevega podjetja. Vse je bilo prepričano, da je zašel Bertelli

soprogo ter spremstvom v roke divjaškimi domačinom, ki so obračunali za vedno z radovedneži. Pred par leti je prišel v Leopoldsville zamorec, ki je prepotoval velik del francoskega Konga in je pripovedoval čudovit doživljaj. Na potovanju — kakor to večinoma delajo domačini, je šel za opičjo sledjo, ker na taki poti je vedno dobiti vode in svežega sadja. Ob bregu reke je zadel na mogočno opičjo naselbino. Radi kač si je baš nameraval poiskati nočišče na drevesu, ko je zapazil, kako se je podala čudna postava z dolgimi rujavimi lasi proti reki in se tamkaj umivala. Ko se jej je približal, ni bežala, ampak ga je opazovala nekaj časa vsa začudena in delala vse mogoče poskuse, da bi se mu razodela. Bilo je zelo veliko deklet z dolgimi rujavimi lasi in od vročine obžgane kože. Zamorec je skušal v vseh mu znanih jezikih se sporazumeti s čudnimi bitjem, pa dekleta je le zmajevalo z glavo in ga ni razumelo. Nazadnje mu je le dopovedala z raznimi znamenji, da je pokopana v njeni bližini njena mati. Opice so se obnašale nekaj časa čisto mirno, a sole opazile ta razgovor, so začele kričati in deklica je odbrzela ter splezala na drevo. Črnec je bližal še krič opic in glas deklice, ki se je branila.

Leopoldsville skraja zamorčevemu pripovedovanju sploh niso verjeli, a se je kmalu izkazalo, da res ni lagal. Vrnili se je iz teh pokrajin tudi lovec na slone. Ta je bil v krajih človeških opic. Ko je ustrelil necega dne na drevo opici, ni padla na tla živa, ampak že omenjeno človeško bitje z rujavimi lasi. Lovec je prinesel to čudo v Leopoldsville, kjer so začeli s preiskavo, ki pa ni rodila kaj zadovoljivega. Še le tedaj, ko je bila ta čudna stvar že davno zakopana in so jo pred zakopom na srečo še fotografirali, so se spomnili izginate ekspedicije Italjana Bertellija. Domnevajo, da je zašla raziskovalčeva žena v ujetništvo opic, kjer je porodila otroka ženskega spola, ki je forsajel med opicami. Popelnoma posajena pa ta skrivnost ne bo nikdar!

*

Iz življenja najznamenitejše letalke.

Mlada angleška letalka Amy Johnson je kot prva ženska letala čisto sama v aeroplanu iz Angleške v Avstralijo. O njenem drzno posrečenem poletu govori ter piše danes in se mu čudi cel svet. Resnično, športno dejanje Amy Johnsonove prekosl vse, kar se je doslej posrečilo ženskemu svetu na tem polju. Do pred kratkem je še bilo ime Amy Johnson čisto neznano. Amy Johnson je iz srednje premožne angleške družine; predno je postala svetovno znana letalka, je bila tajnica pri advokatu v mestu Hull. S svojim poklicom nikakor ni bila zadovoljna. Že od otroških let jej je bilo letanje najljubši sen. Z 18 letom je stopila prvič v aeroplan. Necega dne je prišla k 13 letni sestri in jej zaupala skrivnostno: »Na letališču so stroji, v katere lahko stopive za pet šillingov. Poskusive?«

Mlajša sestra se je ustrašila tega načrta. »Predvsem,« je odgovorila, »nama ne bosta dala oče in mati dovoljenja za letanje.« »A kaj,« se je odrezala pogumna Amy, »starši tega tudi nikdar zvedeli ne bodo.« Neopaženo sta se izmuzali sestri iz hiše. Prvi polet je bil za Amy doživljaj, ki jo je napotil, da se je izbrala letalstvo kot žavljenjski poklic. Ni marala mirovati poprej, dokler ni bila posestnica lastnega letala. Amy ima železen značaj in neverjetno podjetnost. Za nič drugega se ni več zanimala kakor za letalski šport. Pristopila je kot članica k letalskemu klubu v rojstnem mestu Hull in je izdala ves prislužek za krajše polete. — Strast za letalstvo se je v njej večala od dneva do dneva. Stavila si je nalogo: naučiti se letanja. Kje vzeti čas za ta nauk, ker Amy je bila navezana na zaslužek kot tajnica? Vsako jutro, predno je morala biti v pisarni, je bila poprej že tudi na letališču, kjer se je vežbala v vodstvu letala. Necega jutra se je zapletla v pogovor z nekim strokovnjakom v letalstvu, ki je sprevidel, da mlada Angležinja kar gori za ta šport. Začel jo je podučevati in jej je izstavil kmalu tozadevno spričevalo s pripombo: »Ljuba Amy, vi znate sedaj že več nego jaz.« Od sedaj je stre-

mela za ciljem, izvršiti na letalskem polju nekaj velikega. Necega dne je razgrnila na mizo, za katero so sedeli njeni starši in sorodniki, veliko karto. Pokazala je s prstom na Avstralijo in rekla resnega glasu: »Poletela bom v Avstralijo.« Akoravno je razložila svoj načrt čisto natančno družini, se jej je oče smejal pri tej razlagi. Amy je odložila karto s pripombo: »Odslej bom gledala, da pridem do lastnega letala.« Druzega dne za tem je že bila nekam zginila. Odpeljala se je v London, bdkoder je nadlegovala dnevno očeta s pismi, da bi jej podaril aeroplan, ker ta žrtev se bo gotovo izplačala. Slednjič se je oče res udal in naložil prihranke v nakup letala za svojo hčerko. Amy je svoj načrt tudi sijajno izpeljala. Kako se jej je pač to posrečilo? Po lastni izpovedi je ona deklica brez živcev. Ko jo je nekoč vprašala sestra, kaj bo storila, ako bo prisiljena, pristati kje v puščavi pri kakem pravdivjem plemenu, je odgovorila: »Jaz bi smatrala puščavo kot našo stanovanjsko sobo in divjake kot strice in sorodnike.«

Poleg letalstva je mlada Amy sijajno izvežbana še v plavanju ter boksanju. Je utelešenje mlade športne dekline današnjih dni v najvišji popolnosti.

Gospodarska obvestila.

Vsem podružnicam in društvenikom! Hmeljarsko društvo javlja vsem svojim podružnicam in drugim svojim članom, da je ministrstvo saobračaja prošnje Hmeljarskega društva z dne 14. maja tega leta br. 222 za polovično voznino hmeljskim obiralcem 1930 z odlokom dne 13. junija tega leta br. 11.998/30 z motivacijo odbilo, da zadeva nima zakonite mogočnosti.

Konjerejsko društvo za Dravsko banovino sporoča, da se vrši letošnje premovanje plemenskih konj po odredbi Kraljevske banske uprave z dne 18. junija tega leta štev. III. L. O. 85-1 in sicer: dne 15. julija ob 10. uri pri Sv. Lenartu v Slov. goricah za sodni okraj Sv. Lenart; dne 16. julija ob 8. uri v Ptujju za sodni okraj Ptuj; dne 17. julija ob 8. uri v Ormožu za sodni okraj Ormož; dne 19. avgusta ob 9. uri v Beltincih za sreze Dohnja Lendava in Murska Sobota; dne 23. avgusta ob 8. uri v Kranju za sreze Kranj, Radovljica, Ljubljana okolica in Litija. — Na ta premovanja so dopuščeni le plemenski konji mrzlokrvnih pasem. Le za toplokrvne pasme so pa določena premovanja: dne 18. avgusta ob 8. uri v Ljutomeru za srez Ljutomer; dne 24. avgusta ob 8. uri pa v Sv. Jerneju na Dolenskem za sreze Brežice, Krško, Novo mesto in Litija.

Slovenjgraдец. Seja občinskega kmetijskega odbora v Črni pri Prevaljah se je vršila v ponedeljek, dne 23. junija tega leta. Razpravljalo se je najprej o škodi, ki jo povzročajo strupeni plini rudnika v vsem okolišju na

gozdnih kulturah. Kemična preiskava v Zagrebu je ugotovila, da sega škodljivi uničevalni vpliv strupenih plinov predvsem, žveplo na razdaljo 6 km od topilnice v Žerjavu. Posestnik Milnar je moral posekati 4000 dreves, ki so vsled škodljivega plina začela hirati. Strokovnjaki-tehniki so mnenja, da bi se lahko dale izvršiti varnostne naprave za omejitve škodljivega vpliva. Na predlog navzočega kmetijskega referenta g. Wernika se sklenu, da se napravijo vloge na merodajna mesta radi vseh potrebnih varnostnih ukrepov. O sestavljanju kmetijske statistike poroča sreski kmetijski referent, ki povdarja, da je glavno, da so osnovni podatki pravilni. Ostale podatke naj zbira občinski kmetijski odbor. Sklepa se dalje o ustanovitvi občinske klavnice ter se ugotovi, da bi spričo zmanjšane kapacitete okraja in nazadovanja rudnika trenutno ne bilo umestno ustanavljati klavnice. Sklene se pa, da se v okviru občinskega odbora osnuje priprava vnovčevalnica, oziroma posredovalnica za vse kmetijske proizvode. Tajnik bo zbiral vse priglasbe glede živine in pridelkov, ki so na prodaj; obratno pa bo tajnik dajal kupcem tudi vsa pojasnila, kje se ena ali druga stvar lahko kupi. Sklene se tudi, da se napravi vloga na bansko upravo, ki naj z ozirom na posebne terenske in krajevne prilike dovoli, da kmetovalci lahko v lastni režiji zakoljejo pri domačem mesarju v Črni živino, za katero pri domačih mesarjih ni odjemalcev. Okr. kmetijski referent poroča nato o potrebi medsebojnega zavarovanja živine v smotreni odbiri živine v domačem okolišju, o eventualni ustanovitvi živinorejske zadruge ter o veliki potrebi, da občina čimprej izobrazi par domačih fantov v kmetijski in zadrudni šoli za vodstvo vseh gospodarskih poslov občine. Sklene se, da se občinski kmetijski odbor obrne na kmetijsko šolo v Št. Juriju ob južni železnici radi pogojev za sprejem. H koncu še povdari kmetijski referent, da je spričo krize v lesni trgovini iskati rešitev našemu planinskemu kmetijstvu edino v živinoreji in čimprejšnji organizaciji vzreje in prodaje dobre plemenske živine. Tostvarno so dani vsi naravni pogoji — dohra krma, planinski pašniki — treba je le jasnega načrta in zadrudne zavesti med kmetovalci.